

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

Î N C H E I E R E

cu privire la inadmisibilitatea recursurilor

în cauza civilă

Dulbenco Ion împotriva Radulov-Covtoniuc Prascoviei, intervenienți accesorii
Direcția pentru protecția drepturilor copilului s. Buiucani, mun. Chișinău, Covtoniuc
Ludmila și Covtoniuc Grigore
(constatarea reținerii fără temei legal a copilului, înapoierea copilului)

împotriva deciziei din 23 iulie 2025 a Curții de Apel Centru,

*(Dosarul nr. 2ra-525/25
NR. PIGD 2-23068050-01-2ra-15082025)*

Recurs inadmisibil. Persoana lipsită de capacitate procesuală de exercițiu nu este în drept să declare personal recursul. Criticile privind compunerea completului de judecată și imparțialitatea judecătorului, neconfirmate de materialele cauzei, nu întrunesc temeiurile de casare prevăzute de art. 432 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. A. Ojoga)
Curtea de Apel Centru (jud. A. Panov, D. Corlăteanu, L. Bagrin)

26 august 2026

Examinând în lipsa părților, admisibilitatea recursurilor declarate de Radulov-Covtoniuc Prascovia și XXX XXX,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Elena Croitor,

Ion Munteanu, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 11 mai 2023, Dulbenco Ion a depus cerere de chemare în judecată împotriva Radulov-Covtoniuc Prascoviei, cu participarea intervenienților accesorii Direcția pentru protecția drepturilor copilului sectorul Buiucani, municipiul Chișinău, Covtoniuc Ludmila și Covtoniuc Grigore cu privire la constatarea reținerii fără temei legal a copilului, înapoierea copilului și încasarea cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea acțiunii, Dulbenco Ion a indicat că este tatăl minorilor XXX XXX, născută la XXX XXX, și XXX XXX, născut la XXX XXX, ultimul fiind copil cu nevoi speciale.

3. A reținut că după decesul mamei copiilor, Dulbenco Liudmila, la XXX XXX, copiii au rămas în grija sa, familia având anterior domiciliul în Statele Unite ale Americii și ulterior în Marea Britanie, unde deține statut de rezident.

4. A susținut că Radulov-Covtoniuc Prascovia, rudă pe linie maternă a copiilor, îi reține fără temei legal începând cu sfârșitul lunii iulie 2022, împiedicând exercitarea drepturilor sale părintești și refuzând restituirea acestora.

5. A invocat că a sesizat în repetate rânduri autoritatea tutelară și alte autorități competente pentru reintegrarea copiilor în familia tatălui, însă demersurile sale au fost împiedicate prin emiterea unor ordonanțe de protecție, iar încercările de a-și prelua copiii au eșuat.

6. A menționat că autoritatea tutelară a dispus reintegrarea copiilor în familia tatălui prin dispozițiile din 7 decembrie 2022 și a reluat procedurile administrative după expirarea ordonanțelor de protecție, însă măsurile respective nu au fost executate.

7. Totodată, a evidențiat că la 27 aprilie 2023, când a încercat să-și preia copiii, ar fi fost agresat verbal și fizic de către Radulov-Covtoniuc Prascovia și membrii familiei acesteia, motiv pentru care a sesizat organele de poliție.

8. A susținut că Radulov-Covtoniuc Prascovia exercită asupra copiilor influențe negative, manifestate prin alienare parentală și violență psihologică, iar în privința minorului XXX XXX nu sunt respectate necesitățile sale speciale de dezvoltare și educație.

9. A invocat dispozițiile Codului familiei, ale Legii nr. 140/2013 privind protecția specială a copiilor aflați în situație de risc și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la obligația statului de a asigura reunirea părintelui cu copilul și respectarea vieții de familie.

10. Ulterior, prin cererea de chemare în judecată modificată, Dulbenco Ion și-a restrâns pretențiile, indicând că minorul XXX XXX a fost reintegrat în familia tatălui, astfel încât a solicitat constatarea reținerii fără temei legal a minorei XXX XXX și înapoierea acesteia tatălui, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

11. În susținerea modificării acțiunii, a reținut că, în vederea protejării intereselor minorei, autoritatea tutelară a instituit custodia asupra acesteia pe durata aflării reclamantului la muncă în Marea Britanie și a reiterat că minora continuă să fie supusă influențelor negative din partea părâtei și a membrilor familiei acesteia.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

12. Prin hotărârea Judecătoreiei Chișinău, sediul Centru din 27 noiembrie 2023, a fost admisă în parte cererea de chemare în judecată, s-a înapoiat tatălui Dulbenco Ion copilul acestuia – XXX XXX reținut fără temei legal de către Radulov-Covtoniuc Prascovia, s-a încasat de la Radulov-Covtoniuc Prascovia în beneficiul lui Dulbenco Ion suma de 100 lei cu titlu de taxă de stat și suma de 15344 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică. În rest, cerințele s-au respins ca fiind neîntemeiate. S-a încasat de la Radulov-Covtoniuc Prascovia în beneficiul statului suma de 98,55 lei cu titlu de cheltuieli suportate de instanța de judecată în legătură cu soluționarea cauzei.

13. Pentru a hotărî astfel, prima instanță a reținut că Dulbenco Ion, în calitate de tată al minorului, beneficiază de dreptul prevăzut de art. 66 alin. (1) din Codul familiei de a solicita înapoierea copilului de la orice persoană care îl reține fără temei legal, iar Radulov-Covtoniuc Prascovia nu a făcut dovada existenței unui temei juridic care să justifice reținerea minorei.

14. Instanța a constatat că autoritatea tutelară dispusese reintegrarea copiilor în familia tatălui, că Dulbenco Ion a întreprins demersuri constante pentru restabilirea relațiilor cu copiii și că nu exista o hotărâre judecătorească definitivă prin care acesta să fi fost decăzut din drepturile părintești ori prin care minora să fi fost separată de părintele său.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

15. Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la 26 decembrie 2023, Radulov-Covtoniuc Prascovia, a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoreiei Chișinău, sediul Centru din 27 noiembrie 2023, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea înaintată de Dulbenco Ion, să fie respinsă.

16. În motivarea apelului, Radulov-Covtoniuc Prascovia a invocat că hotărârea primei instanțe este nelegală și neîntemeiată, solicitând casarea acesteia.

17. A susținut că, după decesul mamei minorilor, Dulbenco Liudmila, a preluat îngrijirea copiilor în interesul acestora, având în vedere starea emoțională a minorei XXX XXX și necesitățile speciale ale minorului XXX XXX.

18. Astfel, Dulbenco Ion nu a acordat copiilor atenția și sprijinul necesar, iar după plecarea împreună cu fiica în Marea Britanie nu i-ar fi asigurat acesteia condiții adecvate

de trai și supraveghere, lăsând-o frecvent în grija unor terțe persoane și ignorând dificultățile emoționale generate de decesul mamei.

19. A reținut că minora XXX XXX și-a exprimat în mod repetat dorința de a rămâne în Republica Moldova, alături de fratele său și de familia apelantei, însă tatăl nu a ținut cont de voința acesteia.

20. Totodată, a susținut că s-a ocupat nemijlocit de întreținerea, educația și dezvoltarea copiilor, inclusiv de recuperarea și terapiile necesare minorului Alexander, copil cu nevoi speciale, în timp ce Dulbenco Ion nu s-ar fi interesat de necesitățile copiilor și ar fi utilizat în interes propriu prestațiile sociale destinate acestora.

21. De asemenea, a invocat că minora XXX XXX a fost școlarizată și întreținută din resursele sale, iar raportul de evaluare psihologică relevă starea emoțională afectată a copilului și refuzul acesteia de a locui împreună cu tatăl.

22. A susținut că prima instanță nu a acordat importanța cuvenită opiniei minorei, care împlinise vârsta de 14 ani, și nici interesului superior al copilului.

23. Totodată, a făcut trimitere la existența unui litigiu pendinte privind stabilirea domiciliului copiilor și decăderea lui Dulbenco Ion din drepturile părintești, susținând că acțiunea formulată de acesta urmărea influențarea soluționării acelui litigiu.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

24. Prin decizia din 23 iulie 2025, Curtea de Apel Centru a respins din lipsă de temei, apelul declarat de Radulov-Covtoniuc Prascovia și a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 27 noiembrie 2023.

25. Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că prima instanță a stabilit în mod corect circumstanțele de fapt, a apreciat complet și obiectiv probatoriul administrat și a aplicat corect normele de drept material incidente, constatând că minora XXX XXX era reținută fără temei legal de către apelantă.

26. Instanța de apel a subliniat că, în lipsa unei hotărâri judecătorești definitive privind separarea copilului de tată sau decăderea acestuia din drepturile părintești, Dulbenco Ion era îndreptățit, în temeiul art. 66 alin. (1) din Codul familiei, să solicite înapoierea copilului, soluție care corespunde interesului superior al copilului și dreptului la respectarea vieții de familie, garantat de art. 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

27. Totodată, a apreciat că argumentele invocate în apel nu răstoarnă concluziile primei instanțe și nu justifică casarea hotărârii atacate.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

28. La 30 iulie 2025, Radulov-Covtoniuc Prascovia, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Centru din 23 iulie 2025, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în prima instanță.

29. În motivarea recursului, Radulov-Covtoniuc Prascovia a invocat temeiul de casare prevăzut de art. 432 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, susținând că instanța de apel nu a fost compusă potrivit legii.

30. A menționat că, potrivit dispoziției privind constituirea completelor de judecată pentru anul 2025, începând cu 30 iunie 2025 judecătorul-raportor Panov Ana făcea parte dintr-un alt complet decât cel care a examinat cauza la 23 iulie 2025, iar la dosar nu există dovezi care să justifice modificarea componenței completului de judecată.

31. În aceste condiții, a susținut că decizia instanței de apel a fost pronunțată de un complet constituit nelegal.

32. Totodată, recurenta a invocat încălcarea dreptului la un proces echitabil, garantat de art. 6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, susținând că judecătorul-raportor Panov Ana nu întrunea exigențele de imparțialitate.

33. În acest sens, a menționat că a formulat cerere de recuzare, motivând că magistrata urma să aprecieze o decizie la adoptarea căreia participase anterior și că judecătorul primei instanțe activase în trecut în calitate de grefier al acesteia, împrejurări care, în opinia sa, puneau la îndoială obiectivitatea judecătorului.

34. La 16 septembrie 2025, XXX XXX, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Centru din 23 iulie 2025, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în prima instanță.

35. În susținerea recursului, a invocat temeiul de casare prevăzut de art. 432 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură civilă, susținând că hotărârile pronunțate îi vizează în mod direct drepturile și interesele, deși nu a fost atrasă în proces în calitate de participant.

36. A indicat că, în procedura de apel, a depus explicații scrise prin care și-a exprimat dezacordul față de înapoierea sa tatălui și a solicitat admiterea apelului, însă instanța de apel a menținut hotărârea primei instanțe fără a examina efectiv argumentele invocate și fără a-i asigura posibilitatea de a participa la proces.

37. În acest context, a invocat încălcarea dreptului la un proces echitabil, garantat de art. 6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, făcând trimitere și la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului privind dreptul persoanelor ale căror drepturi sunt afectate de o hotărâre judecătorească de a participa la proces.

38. Prin referința din 28 august 2025 depusă de Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului, sectorul Buiucani, asupra recursului declarat de Radulov-Covtoniuc Prascovia împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 iulie 2025, a solicitat respingerea recursului ca neîntemeiat.

39. Prin referință asupra cererii de recurs depuse de minora XXX XXX împotriva deciziei Curții de Apel Centru din 23 iulie 2025, Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Buiucani a solicitat declararea recursului ca fiind inadmisibil.

40. În susținerea poziției sale, autoritatea a indicat că, la data declarării recursului, XXX XXX, născută la XXX XXX, avea vârsta de 16 ani și, potrivit art. 58 alin. (2) din Codul de procedură civilă, nu dispunea de capacitate procesuală de exercițiu deplină pentru a exercita în mod independent calea de atac, drepturile și interesele minorilor cu vârsta cuprinsă între 14 și 18 ani fiind apărate în instanță de părinți sau de reprezentanții lor legali.

41. Totodată, Direcția a susținut că litigiul privind înapoierea copilului către tată nu se încadrează în excepțiile prevăzute la art. 58 alin. (5) din Codul de procedură civilă, care ar permite minorului să își apere personal drepturile în instanță.

42. A relevat că reprezentantul legal al minorei este tatăl acesteia, Dulbenco Ion, care, în prezenta cauză, are o poziție procesuală contrară celei exprimate de minoră, fiind reclamantul care solicită înapoierea copilului.

43. În aceste condiții, în lipsa încuviințării actului procedural de către reprezentantul legal ori a participării unui reprezentant desemnat în condițiile legii, recursul formulat personal de minoră nu poate fi validat din punct de vedere procesual.

44. Direcția a mai subliniat necesitatea delimitării dreptului copilului de a fi ascultat și de a-și exprima opinia, garantat inclusiv de art. 12 din Convenția ONU cu privire la drepturile copilului, de dreptul de a exercita în mod independent o cale de atac.

45. Potrivit autorității, opinia copilului constituie un element ce urmează a fi luat în considerare de instanță la determinarea interesului superior al acestuia, însă faptul că hotărârea judecătorească îl vizează în mod direct nu îi conferă, prin el însuși, capacitate procesuală deplină pentru declararea personală a recursului.

46. Prin urmare, făcând trimitere la art. 58 și art. 433 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, Direcția a concluzionat că recursul declarat personal de minoră XXX XXX este inadmisibil, iar, sub aspectul fondului litigiului, a susținut respectarea hotărârilor judecătorești privind înapoierea acesteia către reprezentantul legal, tatăl Dulbenco Ion.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

47. Articolul 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

48. Articolul 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

49. Articolul 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

50. Articolul 433 alin. (1), lit. c și f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare,

f) recursul este vădit neîntemeiat.

(2) Recursul declarat în temeiul art. 432 alin. (1) lit. e) nu poate fi declarat inadmisibil în temeiul alin. (1) lit. e) din prezentul articol.”

51. Articolul 440 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

52. Articolul 57 din Codul de procedură civilă:

„(1) Capacitatea de a avea drepturi și obligații procedurale civile (capacitatea de folosință a drepturilor procedurale civile) este recunoscută în măsură egală tuturor persoanelor fizice și organizațiilor care se bucură, conform legii, de dreptul adresării în judecată pentru apărarea drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime.

(2) Lipsa capacității procesuale de folosință poate fi invocată în orice fază a procesului. Actele de procedură îndeplinite de persoana lipsită de capacitatea de folosință sînt nule.”

53. Articolul 58 din Codul de procedură civilă:

„(1) Capacitatea de a-și exercita în volum deplin, personal sau printr-un reprezentant drepturile și obligațiile procedurale în judecată (capacitatea de exercițiu al drepturilor procedurale civile) o au persoanele fizice de la vîrsta de 18 ani, precum și persoanele juridice, iar în cazurile prevăzute de lege, entitățile care nu au personalitate juridică, dar dispun de organe de conducere proprii.

(2) Actele de procedură efectuate de minorii cu vîrste cuprinse între 14 și 18 ani sînt lovite de nulitate relativă. Reprezentantul legal al minorului poate încuviința toate aceste acte sau numai o parte dintre ele. Instanța judecătorească va acorda un termen pentru încuviințarea actelor. Dacă actele nu sînt încuviințate în termenul stabilit, se va dispune anularea acestora.

(2¹) Actele de procedură efectuate de minorii cu vîrste de pînă la 14 ani sau de persoanele supuse măsurii de ocrotire judiciare sub forma tutelei sînt nule. Prevederea nu se aplică în cazul în care persoana supusă măsurii de ocrotire judiciare sub forma tutelei contestă hotărîrea respectivă.

(3) Minorul care a atins vîrsta de 16 ani poate să-și exercite personal drepturile procedurale și să-și îndeplinească obligațiile procedurale de sine stătător în cazul declarării capacității depline de exercițiu (emancipării) sau al încheierii căsătoriei.

(4) Drepturile, libertățile și interesele legitime ale minorilor cu vîrsta între 14 și 18 ani sînt apărute în instanța judecătorească de către reprezentanții legali ai acestora, instanța fiind obligată să introducă în astfel de cauze minorii respectivi.

(5) În cazurile prevăzute de lege, în cauzele ce nasc din raporturi juridice civile, matrimoniale, familiale, de muncă și din alte raporturi juridice, minorii își apără personal în judecată drepturile, libertățile și interesele legitime. Instanța constată necesitatea introducerii în proces a reprezentantului legal al minorului.

(6) Drepturile, libertățile și interesele legitime ale minorilor cu vîrsta de pînă la 14 ani sunt apărute în instanța judecătorească de reprezentanții legali ai acestora.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

54. Sub aspectul respectării termenului de declarare a recursului, Completul de judecată reține că dispozitivul deciziei Curții de Apel Centru a fost pronunțat în ședință publică la 23 iulie 2025 (f.d. 46, Vol. III), iar decizia motivată a fost comunicată Radulov-Covtoniuc Prascoviei prin intermediul poștei electronice la 24 iulie 2025 (f.d. 59, Vol. III). În aceste circumstanțe, recursul depus de Radulov-Covtoniuc Prascovia la 30 iulie 2025 urmează a fi considerat declarat în termenul prevăzut de art. 434 din Codul de procedură civilă.

55. Cu referire la recursul declarat de XXX XXX, Completul de judecată atestă că din materialele cauzei nu rezultă data comunicării deciziei motivate a Curții de Apel Centru din 23 iulie 2025 acesteia. Totodată, recurenta a indicat că a luat cunoștință de decizia contestată la 1 septembrie 2025, prin consultarea Portalului Național al Instanțelor de Judecată, iar această împrejurare nu este infirmată de materialele dosarului. În aceste condiții, în lipsa dovezii comunicării deciziei către recurentă, recursul declarat la 3 septembrie 2025 urmează a fi considerat depus în termenul prevăzut de art. 434 din Codul de procedură civilă.

56. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

57. Cu referire la recursul depus de Radulov-Covtoniuc Prascovia Colegiul civil reține că din materialele cauzei rezultă că potrivit fișei de repartizare a dosarului din 7 noiembrie 2024, cauza civilă nr. 2a-4208/24, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, a fost repartizată spre examinare completului de judecată, în următoarea componență: Președintele completului, judecătorul Ana Panov (raportor), judecătoria Natalia Mămăligă și Andrei Cașcaval.

58. Potrivit dispoziției Președintelui interimar al Curții de Apel Centru nr. 35 din 31 decembrie 2024 privind componența colegiilor și constituirea completelor de judecată în cadrul Curții de Apel Centru pentru anul 2025, s-a stabilit componența completul de judecată cu nr. 5, în materie de drept comun, după cum urmează: Președintele completului, judecătorul Ana Panov, judecătorul Diana Corlăteanu.

59. Potrivit dispoziției Președintelui interimar al Curții de Apel Centru nr. 4 din 4 februarie 2025 privind modificarea dispoziției nr. 35 din 31 decembrie 2024, s-a inclus judecătorul Lucia Bagrin în completul nr. 5 din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru, astfel încât, acesta are următoarea componență: Președintele completului, judecătorul Ana Panov, judecătoria Diana Corlăteanu și Lucia Bagrin.

60. Astfel, Completul de judecată reține că susținerile recurente privind compunerea nelegală a completului de judecată sunt infirmate de materialele dosarului și de actele administrative privind constituirea completelor de judecată în cadrul Curții de Apel Centru.

61. Or, faptul că judecătorul-raportor Ana Panov a continuat examinarea cauzei împreună cu judecătoria Diana Corlăteanu și Lucia Bagrin corespunde dispozițiilor administrative în vigoare la data pronunțării deciziei din 23 iulie 2025, nefiind constatăată încălcarea prevederilor art. 432 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă.

62. De asemenea, argumentele referitoare la pretinsa lipsă de imparțialitate a judecătorului-raportor nu relevă existența unor împrejurări obiective care să pună la îndoială imparțialitatea instanței. Or, simpla nemulțumire față de soluția pronunțată sau participarea judecătorului la examinarea unor incidente procedurale în aceeași cauză nu constituie, prin ele însele, motive de incompatibilitate sau de recuzare.

63. În acest sens, recurenta nu a indicat și nu a probat existența unor circumstanțe care să demonstreze lipsa imparțialității obiective sau subiective a completului de judecată.

64. În consecință, motivele invocate de Radulov-Covtoniuc Prascovia nu se încadrează în temeiul de casare prevăzut de art. 432 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, fiind vădit neîntemeiate.

65. Cu referire la recursul declarat de XXX XXX, Completul de judecată reține că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, întrucât recurenta nu era în drept să exercite personal calea de atac.

66. Potrivit art. 58 din Codul de procedură civilă, persoanele fizice dobândesc capacitate procesuală deplină de exercițiu la împlinirea vârstei de 18 ani, iar drepturile și interesele legitime ale minorilor cu vârsta între 14 și 18 ani sunt apărute în instanță de reprezentanții lor legali.

67. Astfel, exercitarea personală a drepturilor procedurale de către minor constituie o excepție și este admisă numai în cazurile expres prevăzute de lege sau în situația în care acesta a dobândit capacitate deplină de exercițiu prin emancipare ori prin încheierea căsătoriei.

68. Din materialele cauzei rezultă că, la data declarării recursului, XXX XXX avea vârsta de 16 ani și a formulat recursul în nume propriu.

69. Totodată, recurenta nu a invocat și nu a prezentat dovezi că ar fi dobândit capacitate deplină de exercițiu în condițiile art. 58 alin. (3) din Codul de procedură civilă, iar litigiul dedus judecătii nu face parte din categoria cauzelor în care legea recunoaște minorului dreptul de a-și exercita personal drepturile procedurale.

70. De asemenea, recursul nu a fost declarat și nici confirmat de reprezentantul legal al recurente, în condițiile art. 58 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

71. În aceste circumstanțe, Completul de judecată concluzionează că XXX XXX nu avea capacitatea procesuală de exercițiu necesară pentru a declara personal recursul, motiv pentru care aceasta nu este persoană îndreptățită să exercite calea de atac în sensul art. 433 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, iar recursul declarat de aceasta urmează a fi considerat inadmisibil.

72. În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise (cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

73. Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

74. La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

75. În astfel de circumstanțe, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție apreciază recursurile declarate de Radulov-Covtoniuc Prascovia și XXX XXX, ca fiind inadmisibile.

76. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. c) și f) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibile recursurile declarate de Radulov-Covtoniuc Prascovia și XXX XXX.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător	/semnătură/	Stela Procopciuc
Judecători	/semnătură/	Elena Croitor
	/semnătură/	Ion Munteanu